

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Kadyny - cesarska wieś

czas trwania: 5 godzin, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Kadyny to mała miejscowość nad Zalewem Wiślanym. Jej historia jest odległa, a każdy z jej właścicieli pozostawił po sobie jakiś ślad. Czasem materialny, czasem tylko w postaci legendy. Świadkiem niezwykłej historii Kadyn jest ponad 700 letni dąb im. Jana Bażyńskiego.

Skąd się wzięło określenie Cesarskie Kadyny, bądź Cesarska Wieś? Otóż historia tej nazwy zaczyna się w roku 1898, po śmierci jednego z ostatnich właścicieli Kadyn Artura Birknera, który w swoim testamencie cały majątek przekazuje cesarzowi Wilhelmowi II. Cesarzowi tak spodobało się to miejsce, że postanowił tu wybudować swoją letnią rezydencję. Rozpoczęto całkowitą przebudowę wsi w stylu willowym, wybudowano szkołę i inne potrzebne instytucje, bo cesarz bardzo dbał o byt swoich robotników. Postawiono tu także cegielnię i wreszcie koło 1904 roku Cesarską Majolikę, której to wyroby doceniano w kraju, jak i za granic. Po dziś dzień tutejsza ceramika wzbudza zachwyt wśród kolekcjonerów.

W roku 1913 cesarz położył kamień węgielny pod budowę kościoła ewangelickiego (dzisiaj już nieistniejącego). Ten okres to czas wielkiego rozkwitu tej małej miejscowości położonej na skraju Wysoczyzny Elbląskiej, ale wszystko co dobre, szybko się kończy...

W małej miejscowości ciężko się zgubić, dlatego też daruję sobie dokładniejsze wyjaśnienia dotyczące drogi. Wjeżdżając od strony Elbląga podziwiamy rezerwat "Kadyński Las", po prawej stronie zabudowania Cesarskiej Majoliki, rząd wiekowych dębów, a jako ostatni wspomniany dąb Bażyńskiego. Wspinamy się na wzgórze do klasztoru. Po zejściu parę chwil i jesteśmy koło pałacu i przy reszcie kompleksu. Do ubiegłego roku była tu duża stadnina koni, dzisiaj jest już ich niewiele. Kilkadziesiąt metrów dalej znajduje się dawna szkoła zbudowana za czasów cesarza, dzisiaj mieści się tu ekskluzywny hotel i restauracja "Pod Srebrnym Dzwonem", a dookoła niej domy warte obejrzenia. Warto przyjrzeć się ich detalom architektonicznym.

Na koniec kąpielisko i plaża...stąd na piechotę to spory kawałek drogi, idąc bądź jadąc zobaczymy tam jeszcze zabudowania nieczynnej już dziś cegielni. Oprócz zabytków z tego okresu jedną z miejscowych atrakcji jest cykliczna impreza „Cesarska majówka”. Można Kadyny potraktować jako bazę do wypadu w atrakcyjną okolicę, jest tu się gdzie zatrzymać i dobrze zjeść.

Program wycieczki

Kadyny Rezerwat "Kadyński Las"

Miejscem godnym odwiedzenia jest rezerwat "Kadyński Las". Leży w pobliżu zachodniej granicy Wysoczyzny Elbląskiej i graniczy z parkiem otaczającym barokowy pałac w Kadynach. Szczególnie cenny jest tutaj starodrzew bukowy (liczący ok. 200 lat). oraz rzadkie i chronione rośliny, m.in. kruszczyk siny, lilia złotogłów, konwalia majowa, marzanka wonna.

54°17'53"N 19°29'17"E | na mapie:A

Kadyny Cesarska Majolika

Za czasów pruskich okoliczne ziemie określano nazwą zbliżoną do Cadinen, którą odnotowali średniowieczni kronikarze. Jedni wywodzą ją od imienia pruskiej księżniczki, Cadiny, inni od staropruskiego słowa kudyn, kojarzonego z jałowością, nieurodzajnością.

Od XV do początków XVII w. wieś należała do Bażyńskich. Najbardziej znana postać rodu - rycerz Jan z Bażyn - zasłynął jako jeden z założycieli Związku Pruskiego. Jego imieniem nazwano dąb rosnący na skraju wsi - obecnie pomnik przyrody.

W 1898 r. Kadyny znalazły się we władaniu cesarza Niemiec Wilhelma II. Rok później zabrano się za przebudowę istniejącego pałacu na letnią rezydencję władcy. U wylotu jednego z potoków spływających z Wysoczyzny Elbląskiej założono wówczas cegielnię. Okazało się, że tutejsze ropy są doskonałym surowcem. W 1905 r. uruchomiono Zakład Majoliki (majolika to rodzaj bogato zdobionego fajansu). Wytwarzano w niej rewelacyjne kafle oraz majolikowe cudeńka, które dziś są prawdziwymi rarytasami muzealnych i kolekcjonerskich zbiorów nie tylko w Polsce czy w Niemczech. Zakład był określany mianem cesarskiego. Wilhelm II interesował się jego produkcją, dokonując artystycznej oceny majolik.

Oprócz zakładu w Kadynach u stóp Wysoczyzny działało jeszcze kilka cegielni. Niektóre pracowały jeszcze długo po II wojnie światowej. Dziś niestety zakłady już nie istnieją. Dawne wyrobiska cegielniane porośla bujna roślinność. Obiekty Cesarskiej Majoliki w Kadynach stanowią obecnie prywatną własność.

54°17'53"N 19°29'18"E | na mapie:B

Kadyny Dąb im. Jana Bażyńskiego

Ciekawym pomnikiem przyrody jest dąb im. Jana Bażyńskiego, który liczy ok. 700 lat. Drzewo ma 25 m wysokości, a obwód jego pnia wynosi niemal 10 m. Rośnie przy drodze w towarzystwie innych kilkusetletnich dębów. Nosi imię Jana Bażyńskiego - dawnego właściciela Kadyn.

54°17'53"N 19°29'17"E | na mapie:C

piętrowym ryzalitem pośrodku fasady głównej. Pałac został zbudowany z inicjatywy Jana Teodora Schliebena w 1688 r.

Kolejnym jego właścicielem w latach 30.XVIII w. był Jan Ignacy Działyński, który dokonał pierwszej przebudowy. Kolejne lata, kolejni właściciele i przebudowy nadały pałacowi charakter klasycystyczny. Przełom wieków XIX/XX był czasem przejścia majątku przez cesarza Wilhelma II, po tym kiedy to Artur Birkner zapisał wieś w testamencie właśnie jemu. Cesarz od pierwszej wizyty zakochał się w tej okolicy, sprowadził na pocz. XX w. architektów z Berlina i Kadyny wraz z pałacem gruntownie przebudował. Mieszkający tu od kilku lat wnuk Wilhelma II - ks. Ludwik Ferdynand z rodziną opuścił w 1944 r. majątek uciekając przed Rosjanami.

Obecnie pałac od kilku już lat jest remontowany.

54°17'52"N 19°29'18"E | na mapie:E

Kadyny Klasztor franciszkanów

Dawny klasztor franciszkanów położony jest na skraju wysoczyzny. Został założony w latach 1682-1683, w miejsce staropruskiego grodziska, a po latach rozwiązany przez władze pruskie w 1826 r. Z zespołu budynków klasztornych z XVIII w. zachowały się jedynie mury kościoła i część budynku mieszczącego pokoje gwardiana (przełożonego domu zakonnego).

54°17'33"N 19°29'19"E | na mapie:D

Kadyny Kompleks pałacowy

Pałac barokowy był wielokrotnie rozbudowywany przez kolejnych właścicieli. Najstarszą jego część zbudował Jan Teodor Schlieben pod koniec XVII w. Zabytek ten jest budynkiem parterowym z piętrowym ryzalitem i ciekawie ukształtowanym, czterospadowym dachem. Ozdobę budowli stanowiło rozległe założenie parkowe. W sąsiedztwie pałacu stoją: dawny spichlerz z 1801 r., zwieńczony wieżyczką oraz okazała oranżeria z 1817 r. Pod koniec XIX w. właścicielem Kadyn został cesarz Wilhelm II. Nieopodal znajduje się stadnina koni.

54°17'53"N 19°29'17"E | na mapie:F

Kadyny Pałac von Schliebenów (1688)

Barokowy pałac w Kadynach to budowla parterowa z

Kadyny

Budynek dawnej szkoły

Budynek dawnej szkoły w Kadynach, a właściwie zespół budowli to dzisiejszy ekskluzywny hotel "Srebrny Dzwon" z zapleczem restauracyjnym i konferencyjnym. Szkoła wybudowana została w latach 1902-1905, a zaprojektowana przez słynnego architekta Konrada Steinbrechta. Szkoła działała do końca lat 90-tych XX wieku. Po jej likwidacji część budynku przeznaczono na mieszkania. Po sprywatyzowaniu objekty zostały pięknie odrestaurowane. Przeszłość przypomina posrebrzany dzwon, który kiedyś odmierzał czas lekcyjny i zapewne od niego pochodzi nazwa hotelu. W tym czasie również dzięki cesarzowi powstała nowa zabudowa wsi w tak zwanym stylu zakonnym. Świetnie zachowana architektura, mnóstwo detali można podziwiać w Kadynach do dziś, spacerując uliczkami miejscowości.

54°18'00"N 19°29'14"E | na mapie:G

Kadyny

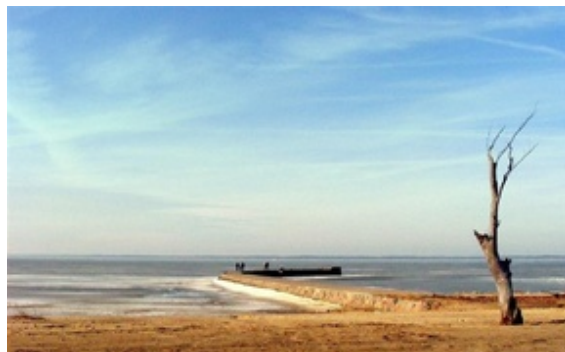
Kąpielisko, port, przystań

Piaszczysta plaża w Kadynach rozciąga się na długości 2 km a dno morskie na całym odcinku opada bardzo łagodnie. W okresie letnim to ciekawe miejsce oferuje liczne atrakcje, można tu m.in. wypożyczyć sprzęt wodny umożliwiającą uprawianie coraz bardziej popularnych dyscyplin sportowych takich jak kitesurfing czy windsurfing. W 2009 r. pasjonaci obu tych dyscyplin sportowych założyli bazę na plaży Srebrna Riwiera.

W celu zwiększenia atrakcyjności Kadyn podjęto też rewitalizację obecnych terenów portowych oraz przystani jachtowych.

Miejsce zaproponował: marina35

54°18'08"N 19°28'13"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): iw mali, sonia27, fot. arch. UMIG Tolkmicko, iw mali, marchello, fot. arch. UMIG Tolkmicko, sonia27, marina35

Trasa dodana przez: sonia27

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
niedziela 25 sierpnia 2024 05:16:08